

Només guanyà el duc

La majoria absoluta socialista ha estat el punt més destacat de les eleccions. La situació interna de totes les altres forces polítiques pot variar marcadament, durant els pròxims dies, en molts sentits.

Equip Eleccions

Satisfacció, sense reserves, entre els socialistes a nivell d'estat. Tota la premsa de Madrid recalca dilluns en primera plana la majoria absoluta aconseguida pel PSOE, malgrat la pèrdua de deus escons i el significatiu retrocés d'un cinc per cent pel que fa a les eleccions del 82. Les primeres estimacions que feia pública RTVE a les vuit en punt, només tancar els col·le-

la crisi dins els nacionalistes bascos tornen a eixir a la llum. Al seu torn, també Euskadiko Ezquerria passa d'un diputat a tenir-ne dos. La Coalición Popular perd molta força a Euskadi. A Madrid les enquestes ja havien avançat algunes dades. Els resultats confirmen ara una preocupació general. Des d'Herri Batasuna es torna a plantejar la possibilitat de la negociació.

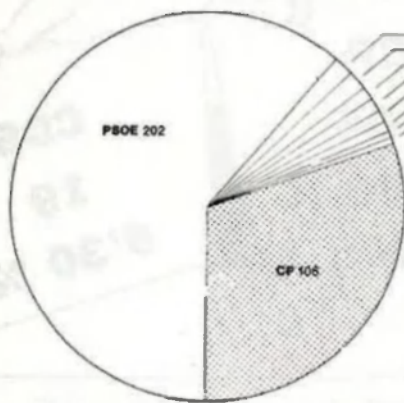
Pel que fa a la Coalición Popular,

una preocupació ostensible, després de conèixer el retrocés que els atribuïa el sondeig de RTVE, va deixar pas a la decepció i al silenci, davant resultats més reals, que descarten definitivament la CP com a única arma davant el predomini socialista. A això cal afegir el fort avanç del CDS, amb 11 diputats, enfront dels dos anteriors. Fraga va eixir de Torrespana, quan va conèixer els sondeigs que havien presentat en les pantalles, indignat i sense voler fer cap comentari: «Són poc interessants, poc realistes».

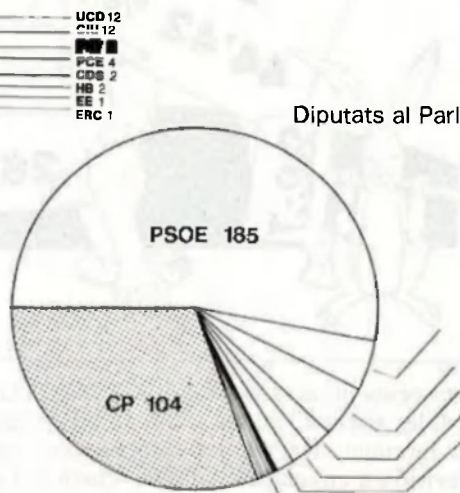
Malgrat el suau, quasi imperceptible, descens final, el líder aliancista no ha aconseguit un objectiu clau, el mateix que movia les forces centristes, i que vaticinava ingènuament un setmanari espanyol acostat als pressupòsits conservadors: trencar la majoria absoluta dels socialistes, fet que els hauria obligat a negociar davant temes molt concrets. La resurrecció del «consens» que es va fer famós durant l'etapa UCD ha quedat només en una quimera. A partir d'aquest moment,

el liderat de Fraga començarà a posar-se en dubte. Des d'algunes agrupacions de «provincies» alguns líders destacats comentaven en veu alta, diumenge a la nit, la necessitat d'un recanvi, l'entrada de gent jove i noves idees que comence a perfilar la coalició com una alternativa real.

Han estat les quartes eleccions generals en què ha participat Manuel Fraga. Arribarà a les pròximes

Diputats al Parlament 1982

Diputats al Parlament 1986

gis electorals, concedien als socialistes quasi els 200 escons, de nou, i mostren un marcat retrocés de la Coalición Popular, 89 diputats, enfront dels 106 de les anteriors eleccions, distància que després, davant les xifres reals, es reduiria al mínim: només un escó.

Els primers sondeigs de RTVE van gelar el somriure a quasi tots els líders dels partits estatals. Segons Televisión Espanola: Herri Batasuna aconseguia col·locar set representants al Parlament espanyol, un dels quals per Navarra. Set diputats que esdevindrien finalment cinc, mantenint-ne, però, un per Navarra, tal com havien pronosticat totes les enquestes. El PNB perdía dos diputats. El contenciós Arzallus-Garaicoetxea, tal com es comentava en tots els ambients polítics bascos, ha arribat a les urnes. Els resultats en són un clar reflex. El debat i

Narcís Serra, votant a Barcelona.

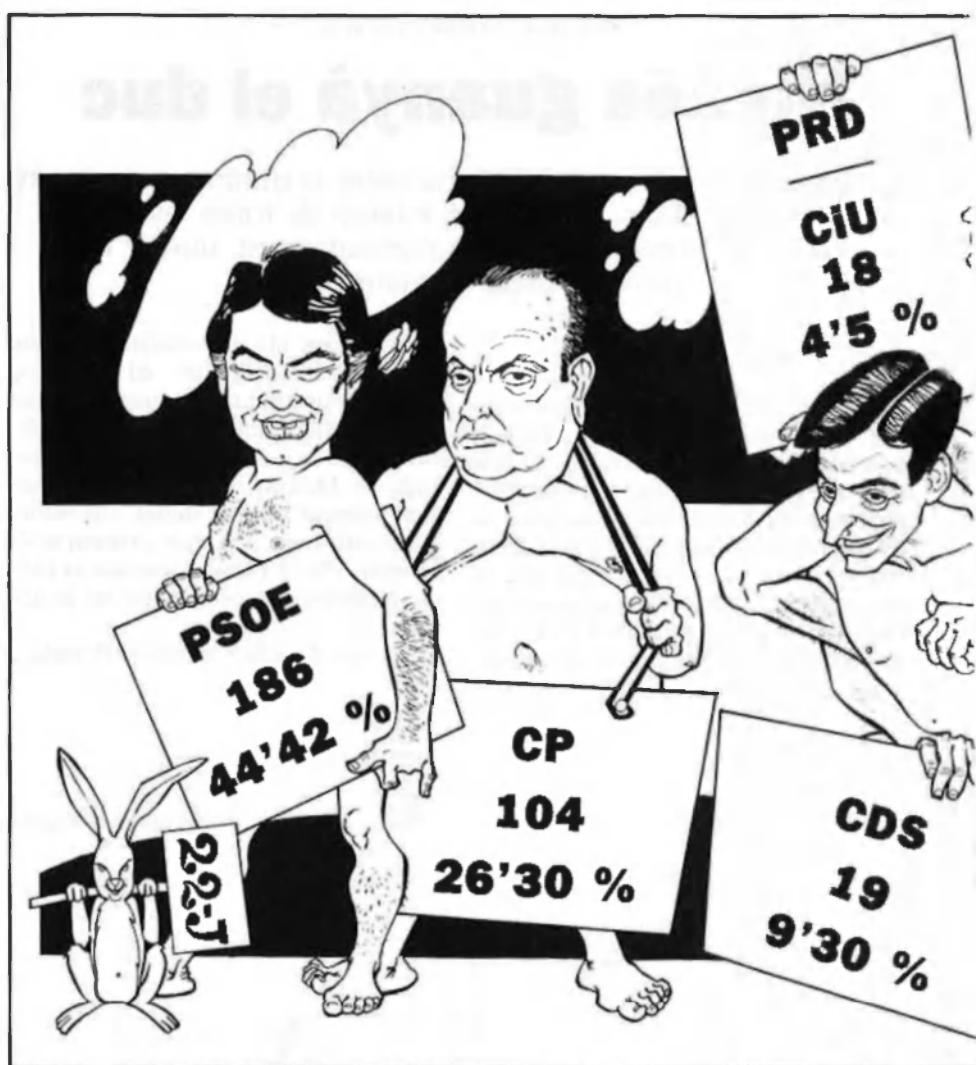
DOMENECH UMBERT

quasi tocant ja la setantena. Aquest error, amb una campanya centrada, també en aquesta ocasió, en la seua figura, ja es veia venir. Ha estat confirmat amb uns resultats que preocupen, i molt, en els cercles conservadors de la capital de l'estat.

La gran derrota, però, ha estat per a l'alternativa centrista que encapçalava Miquel Roca. El PRD no ha obtingut ni un escó en tot l'estat. Només Coalicion Galega s'ha fet amb un diputat, lluny, però, també, dels dos que li preveien les primeres enquestes. Va ser Garrigues el primer a trencar el silenci: «És massa d'hora per dir-ho, però em sembla que hem comés alguns errors.» Miquel Roca va viatjar la nit de diumenge ràpidament a Madrid. L'excessiu protagonisme que ha presentat al llarg de la campanya és ara, també, un tema polèmic.

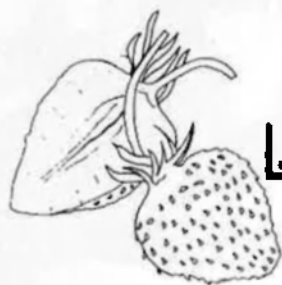
L'espai del centre ha estat obsessivament monopolitzat, doncs, per Adolfo Suárez. El líder de l'actual tercera força política de l'estat no amagava durant les hores posteriors a les votacions un gran entusiasme. Un entusiasme que no s'encomanava, curiosament, a les agrupacions locals del PRD en les distintes circumscripcions. Malgrat una victòria tan destacada, tots els observadors polítics coincideixen a assenyalar la poca vertebració del CDS a nivell de l'estat. Un punt que Suárez haurà de tenir en compte. Una suggestiva campanya de potenciació de la seua imatge i un fort carisma han permés d'assolir al CDS representació en alguns punts de l'estat on la presència del partit és nul·la o mínima.

Pel que fa a l'espai comunista, la Mesa para la Unidad de Santiago Carrillo ha perdut una batalla. Malgrat les possibilitats, mantingudes fins a darrera hora, que el vell líder

aconseguís un acta per diputat a Madrid, les xifres li van ser cruels en l'últim moment. Davant les càmeres de televisió espanyola, Carrillo va repetir en distintes ocasions la nit de diumenge que els 400.000 vots d'UC arreu de l'estat constituïen un avís significatiu. Els set diputats d'Izquierda Unida, però, deixen ja clares les coses en l'espai electoral comunista a l'estat. Tant

Gerardo Iglesias com Marcelino Camacho van manifestar-se durament contra la maniobra de la Mesa para la Unidad només conèixer els resultats. Per a Camacho, «aquests 400.000 vots ens han llevat l'oportunitat d'aconseguir uns quants diputats més». Dels setze possibles diputats que IU mostrava en les primeres enquestes, la reducció a set ha significat

LES MÒDUIXES

Daolz i Velarde, 4 (zona Blasco Ibáñez). VALENCIA

MENJADOR VEGETARIÀ

- Dietes sanes, equilibrades i variades.
- Productes integrals i biològics.
- Productes cosmètics naturals.

Dinars: de dilluns a dissabte.
Sopars: de dijous a dissabte.

Preus assequibles.

Activitats diverses: dilluns, dimarts i dimecres, de vesprada.

TAN SOLS CIU REVALIDÀ I MILLORÀ RESULTATS

La llarga nit del nacionalisme

Els resultats de totes les forces nacionalistes del nostre país, tret de CiU, han estat considerablement més baixos que els esperats. Un llarg debat s'inicia, de nou, en cada partit, encara imprevisible.

Equip Eleccions

Difícil, llarga, va ser la nit de diumenge per a tots els partits nacionalistes del nostre país, amb l'única excepció de Convergència i Unió, que, de 12 diputats passa ara a tenir-ne 18, mentre el PSC passa de 25 a 22, i perd força en totes les circumscripcions del Principat. El primer avís va arribar amb els resultats d'Esquerra Republicana. Després de donar per segur un diputat, ERC es va quedar prop, però el perdé. Després de conèixer-ne els resultats, Francesc Vicens plantejà crítiques dures en la conferència de premsa que ha organitzat el seu partit.

Al parer de Vicens, «fa dos anys, en les eleccions autonòmiques Pujol va afavorir la participació d'ERC en el seu govern. Aquesta oferta va originar un dels debats més seriosos al nostre partit. Llavors, jo vaig mostrar-me contrari

a aquesta participació, encara que pensava que ERC podia enfortir el govern català i aconseguir un major impuls nacionalista. Em pense que amb tota aquesta jugada CiU volia emmordassar ERC, i, així, evitar una crítica nacionalista. Aquesta era la maniobra de Pujol: tancar la boca i menjar i digerir ERC, de la mateixa manera que havia fet amb Unió Democràtica de Catalunya». Després

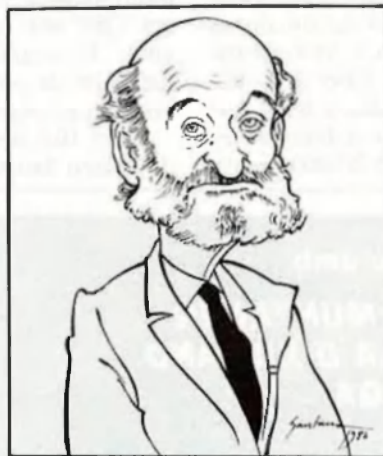
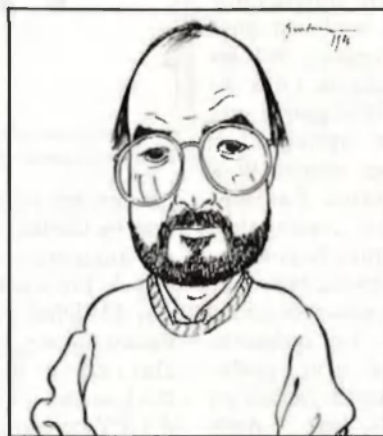
d'aquestes declaracions, Vicens va tornar a insistir sobre el tema: «Des del dia en què em vaig quedar en minoria he tornat a repetir una i mil vegades que ens n'havíem de distanciar. I en aquesta campanya he tornat a insistir-hi».

Les crítiques de Vicens no són ben rebudes entre els militants: «No està bé que digui això ara que ha perdut». L'ex-diputat continua parlant: «Penso continuar en ERC perquè és un nom que té una importància central en la història de Catalunya. ERC és l'únic instrument que té aquest país per aconseguir un nacionalisme d'esquerra. Estic tranquil perquè he complert. Si el comitè executiu, però, continua amb la seva posició, jo em trobaré incòmode dins el partit». Heribert Barrera retrucà públicament: «Tot això és l'opinió personal de Francesc Vicens». La crisi és oberta a ERC.

La mateixa nit, Magda Oranich, després de conèixer els resultats de la

Unió de l'Esquerra Catalana, demana un acostament a Esquerra Republicana, «per trencar el bipartidisme i arrencar d'una vegada el vot progressista a Catalunya».

A la seu de Convergència i Unió els resultats ja s'esperaven. Potser alguns sectors veien possible capgirar la majoria socialista, que, malgrat tot, ha estat ben tocada. El PSC perd tres escons, Convergència en guanya qua-

Ernest Garcia (UPV) i Francesc Vicens (ERC).

una minva dràstica. Tècnics en sondes electorals manifestaven la mateixa nit de diumenge que en la major part dels casos els diputats comunistes depenien d'un marge molt escàs de vots. Gerardo Iglesias, per tant, insistí en la mateixa acusació que havia formulat Marcelino Camacho. «La Unidad de Carrillo ha servit per a llevar-nos diputats».

Els canvis, substancials, en el mapa polític de l'estat centraran, aquestes primeres setmanes d'estiu, el debat polític en les principals forces de l'estat. Amb la dimissió d'Oscar Alzaga ha estat la Coalición Popular qui ha fet el primer pas. □

Han format aquest Equip Eleccions d'EL TEMPS Fúlvia Nicolás, M. Alberola, J. Castelló, Ismael López i Josep Ramon Lluch, a València; Assumpció Maresma, Carles Ruiz i Dolors Palau, a Barcelona, i Josep Sanmartí, a Madrid.